

[Socialministeren]

(Lovforslag nr. L 232).

Det foreslås at markere 50-året for den 29. august 1943 – regeringens brud med besættelsesmagten – samt 50-året for jødernes redning til Sverige i oktober 1943 med en årlig forhøjelse af hædersgaverne på 400,- kr. til i alt 5.800,- kr. til invaliderede og enker (7.600,- kr. til visse førtidspensionister).

Lovforslaget skal ses i sammenhæng med det samtidige lovforslag om ændring af lov om erstatning til besættelsestidens ofre og tillægslov hertil, hvor det foreslås, at kravet om et erhvervsevnetab på halvdelen eller derover som betingelse for at modtage hædersgave bortfalder. Det foreslås, at forslaget træder i kraft den 1. januar 1994.

Der er for tiden ca. 5.300 hædersgavemodtagere. Den foreslåede forhøjelse forventes at medføre en årlig merudgift på ca. 2,1 mio. kr. Med den samtidige udvidelse af modtagerkredsen som følge af forslag til lov om ændring af lov om erstatning til besættelsestidens ofre og tillægslov hertil vil de to lovforslag samlet medføre en årlig merudgift på 11,4 mio. kr.

I henhold til lov om erstatning til besættelsestidens ofre samt en række andre love yder staten hædersgaver til personer, der blev hårdt ramt i forbindelse med krigen 1939–1945 og besættelsen af Danmark. Endvidere yder staten i anledning af ulykkestilfælde på havet som følge af krigsbegivenheder under krigen 1914–1918 en understøttelse, der har samme størrelse og behandles på samme måde som hædersgaverne.

De hædersgaver, der er nævnt i lovforslaget, er med få undtagelser oprindeligt fastsat til 800,- kr.

Til hædersgavemodtagere, som tillige har ret til førtidspension af helbredsmaessige grunde, ydes et tillæg på 1.800 kr. Tillægget skyldes ændringer i skattelovgivningen i forbindelse med indførelsen af kildeskatten.

Idet jeg i øvrigt henviser til bemærkningerne til lovforslaget, skal jeg på regeringens vegne anbefale forslaget til Tingets velvillige behandling.

Socialministeren (Karen Jespersen):

Jeg tillader mig hermed at fremsætte:

Forslag til lov om ændring af lov om erstatning til besættelsestidens ofre og tillægslov hertil. (Ophævelse af kravet om et erhvervsevnetab

på halvdelen eller derover for at modtage hædersgave).

(Lovforslag nr. L 233).

Det foreslås at markere 50-året for den 29. august 1943 og for jødernes redning til Sverige i oktober 1943 med en ophævelse af kravet om forringelse af erhvervsevnen med halvdelen eller derover for at være berettiget til hædersgave for persongrupper omfattet af lovens § 1a, stk. 1, nr. 1-4, og § 1c.

Modtagerkredsen vil ved en gennemførelse af ændringsforslaget skønsmæssigt blive udvidet med 1.500 personer. Af disse modtager godt 600 personer i forvejen invaliditetserstatning efter lov om erstatning til besættelsestidens ofre og har alle et erhvervsevnetab fra 25 op til 50 pct.

Ligeledes foreslås det, at kompetencen til at behandle sager om ydelse af hædersgave tillægges Arbejdsskadestyrelsen.

Lovforslaget er en del af den samlede markering, idet det skal ses i sammenhæng med det samtidige forslag til lov om forhøjelse af hædersgaver.

Det foreslås, at forslaget træder i kraft den 1. januar 1994.

Lovforslaget skønnes isoleret set at medføre en årlig merudgift til ydelser efter loven på 8,6 mio. kr. Med den samtidigt hermed foreslåede forhøjelse af hædersgavebeløbet med yderligere 50 pct. af det oprindelige beløb til i alt 5.800 kr. årligt, jf. forslag til lov om forhøjelse af hædersgaver, skønnes nærværende forslag at medføre en årlig merudgift på 9,3 mio. kr.

Idet jeg i øvrigt henviser til bemærkningerne til lovforslaget, skal jeg på regeringens vegne anbefale forslaget til Tingets velvillige behandling.

Socialministeren (Karen Jespersen):

Jeg tillader mig herved for Folketinget at fremsætte:

Forslag til lov om ændring af lov om social bistand. (Videregivelse af oplysninger om børn med synshandicap).

(Lovforslag nr. L 234).

Lovforslaget tilsigter, at der tilvejebringes hjemmel til at videregive oplysninger om børn med synshandicap til og fra Synsregistret, der føres af Statens Øjenklinik, for at sikre et grundlag for, at nødvendige foranstaltninger til afhjælpning af handicappet kan iværksættes.

[Socialministeren]

Statens Øjenklinik er som bekendt en landsdækkende socialmedicinsk institution for synshandicappede. Ved særforborgens udlægning i 1980 forblev institutionen i statsligt regi under Socialministeriet.

Ved særforborgens udlægning i 1980 ophævedes den tidligere gældende lov om foranstaltninger vedrørende blinde og stærkt svagtsynede og dermed bestemmelsen om indberetningspligt for offentlige myndigheder, læger, lærere eller andre, som i deres virksomhed kommer i forbindelse med blinde eller stærkt svagtsynede.

Det har været antaget, at der i forvaltningslovens § 28, stk. 2, nr. 2-4, har været hjemmel til videregivelse. Efter brevvæksling med Justitsministeriet må det imidlertid lægges til grund, at der i disse bestemmelser ikke er den fornødne hjemmel.

Synsregistret har igennem en lang årrække (anmeldelser startede fra 1858) været bindeledet i indsatsen for børn med synshandicap. Tilrettelæggelsen af de forskellige initiativer, herunder af forebyggende karakter med hensyn til behandling og pædagogisk/social indsats, er således sket i tillid til, at registret fortsat kan udfylde denne opgave, herunder at registret er så dækkende som muligt.

Så vidt bekendt er intet andet indsatsområde på samme måde bygget op om et register.

Såfremt der ikke tilvejebringes den foreslåede lovhjemmel, kan det frygtes, at videregivelse af oplysninger, som herefter kræver, at der fortløbende indhentes samtykke fra forældrene, vil ske mere tilfældigt med den sandsynlige følge, at et antal børn ikke tidligt nok får de nødvendige tilbud. Det kan endvidere have til følge, at en koordineret indsats over for det enkelte barn bliver vanskeliggjort.

Forslaget støttes selvsagt kraftigt af Dansk Blindesamfund, ligesom Sundhedsministeriet har støttet forslaget.

Med disse bemærkninger skal jeg indstille forslaget til Folketingets velvillige behandling.

Socialministeren (Karen Jespersen):

Jeg tillader mig hermed at fremsætte:

Forslag til lov om ændring af lov om ændring af lov om social bistand og lov om ændring af lov om social pension m.v. (Udskydelse af revision af reglerne om private børnepasningsordninger, varmetillæg og udlægning af tilkendelseskompetencen i sager om førtidspension).

(Lovforslag nr. L 235).

Udskydelsen af de 3 revisionsbestemmelser, lovforslaget rummer, har baggrund i den nytilltrådte regerings behov for en nærmere vurdering af de pågældende ordninger.

Det drejer sig for det første om *private børnepasningsordninger* (*»puljeordninger«*), som kommunalbestyrelserne fik mulighed for at yde et tilskud til ved lov nr. 277 af 2. maj 1990, hvori det samtidig var fastsat, at socialministeren inden udgangen af folketingsåret 1992-93 skulle fremsætte forslag om ændringer i bistanndslovens § 70 på baggrund af de indhøstede erfaringer.

Baggrunden for revisionsbestemmelsen var, at der var tale om en nydannelse inden for dagpasningsområdet. Med henblik på at kunne følge udviklingen skulle kommunalbestyrelserne underrette Socialministeriet om pasningsordninger, inden der blev givet tilskud. De indhøstede erfaringer skulle danne grundlag for revision af bistanndslovens § 70.

Socialministeriet har fulgt udviklingen inden for puljeordningerne gennem de nævnte underretninger og har desuden gennemført en spørgeskemaundersøgelse i de kommuner, som har givet underretning om etablering af puljeordninger.

Desuden foreligger der en undersøgelse foretaget af nogle private organisationer, dateret 6. februar 1992.

På baggrund af undersøgelserne tegner der sig et meget varieret billede af puljeordninger rundt i landet – en variation som er i overensstemmelse med intentionerne bag vedtagelsen af § 70 om større fleksibilitet.

Undersøgelserne påpeger samtidig, at der er enkelte områder, hvor der er behov for en nærmere vurdering af det eksisterende regelsæt og dets virkning i praksis. Regeringen ønsker på denne baggrund at vurdere behovet for mulige ændringer i reglerne om private pasningsordninger. Det foreslås derfor at udsætte revisionen til folketingsåret 1993-94.

Med hensyn til *varmetillægsordningen for pensionister* blev det i 1987 dels vedtaget, at der skulle fastsættes ensartede regler om varmetillæg, dels fik kommunerne mulighed for at bibeholde de tidligere gældende, interne retningslinier for varmetillæg. Samtidig med sidstnævnte lovændring blev det fastsat, at forslag til revision af denne særordning skulle fremsættes senest i folketingsåret 1992-93.